nosti žaloby, tudíž zejména též výrok naznačený v § 43 j. n., pokud se týče v §§ 240 a 261 c. ř. s. Předpis § 1497 obč. z. jedná arciť o lhůtách promlčecích, platí však v naznačeném směru alespoň obdobně i pro lhůty propadné, poněvadž o těchto zákon po této stránce se nevyslovuje a § 232 c. ř. s. nakládá stejně i s lhůtami promlčecími i s lhůtami propadnými. Nelze konečně nechati bez povšimnutí, že zákonodárce sám čeliti chtěl nebezpečí, plynoucímu z toho, že žaloba podána byla u soudu nepříslušného. Odkázána-li totiž žaloba v případech § 261 posl. odst. c. ř. s. v doslovu novely na soud příslušný, nezruší se tím zahájení rozepře. Z tohoto předpisu a contrario vyplývá jednak, že v jiných případech zůstává při ustanovení § 43 j. n., jednak že v těchto případech pravoplatným odmítnutím žaloby pro nepříslušnost pominou účinky zahájené rozepře a ku věci hledí se tak, jako kdyby žaloba vůbec nebyla podána.

Jelikož žaloba podána byla u příslušného soudu o b c h o d n í h o — jednalo se o částku větší než 10.000 K — až po šesti nedělích, kdy nárok již zanikl, byl žalobní nárok právem zamítnut.

R o z h o d n u t í n e j v y š š í h o s o u d u z e d n e 23. č e r v n a 1920, Rv I 294/20. *Kasper.*

Pytláctví podle uherského trestního zákona.

Generální prokuratura podala opravný prostředek pro zachování právní jednoty (§ 441 tr. ř.) proti právoplatnému odsuzujícímu rozsudku pro pytláctví.

Nejvyšší soud o něm rozhodl takto:

Opravný prostriedok generálneho prokurátora uznává sa za základný a vyslovuje sa,

že sedrie v N. porušila zákon tým, že právoplatným rozsudkom zo dňa 24. júla 1920, čís. B. 1444/920/6, — bez toho že by na návrh oprávnená osoba bola navrhovala zavedenie trestného pokračovania — K. B. za vinného uznala v tom čine, že v B. 18. februára 1920 z držby a bez privolenia velkostatkára K. dve srny, tedy cudzie hnuteľné veci v hodnote 215 Kč, tým cieľom odňal, aby si tie bezprávne privlastnil, čím dla rozsudku sedrie dopustil sa zločinu krádeže dla §u 333 Trz., ktorý vzhľadom na použitie §§ov 92 a 20 Trz. premenený bol na prečin krádeže dla §u 48 Trnov., že odsúdila obžalovaného K. B. dla §u 49/I. Trnov. použitím §u 92 Trz. na väzenie v trvání (1) jedneho mesiaca a dla §u 480 Trpp. k náhrade útrat trestného pokračovania.

Zároveň zrušuje sa horeuvedený rozsudok sedrie v N., a na základe bodu 4. §u 326 Trpp. oslobodzuje sa obžalovaný z pod tarchy obžaloby horeuvedeného zločinu krádeže a jeho následkov.

Dôvody: Štátne zastupitelstvo pozdvihlo obžalobu proti obžalovanému pre zločin krádeže, protiviaci sa §u 333 Trz. a kvalifikovaný dla §u 48 Trnov., ktorý tým spáchal, že v B. 18. februára 1920 z držby velkostatkára K. bez jeho privolenia dve srny, — ktoré jednou ranou zastrelil — tedy cudzie hnutelné veci v hodnote 215 Kč odňal tým cielom, aby si tie bezprávne privlastnil.

Sedrie v N. rozsudkom zo dňa 24. júla 1920, číslo B. 1444/1920/6, na základe obžaloby št. zastupitelstva za vinného uznala obžalovaného K. B. preto, že v B. dňa 18. februára 1920 z držby a bez privolenia velkostatkára K. dve srny, tedy cudzie hnutelné veci v hodnote 215 Kč tým cielom odňal, aby si tie bezprávne privlastnil, čím sa dopustil miesto zločinu, upotrebením §§ 92 a 20 Trz. prečinu krádeže, a sedria odsúdila obžalovaného na základe §u 49/I. Trnov. použitím §u 92 Trz. na väzenie v trvání 1 (jedneho) mesiaca a zaviazala ho dla §u 480 Trpp. k náhrade útrat trestného pokračovania. Výkon trestu na slobode na základe §u 1 a 3 zákona zo dňa 17. oktobrá 1919, č. 562 Sb. z. a n., vyzdvihla na zkušobnú dobu 1 roku.

Rozsudok sedrie stal sa po vyhlásení právoplatným.

Sedria svojim rozsudkom porušila zákon.

Dla odst. 2. §u 325 Trpp. čo do kvalifikácie činu súd nie je viazaný návrhom obviňovatela. Dla odst. 1. §u 8 Trpp. však pri zahájení trestného pokračovania je smerodajná kvalifikácia trestného činu, stanovená v trestných zákonoch.

Dla pravidiel občianského práva sú slobodno žijúce zveriny nikomu neprináležajúce, a následkom toho zveriny také vôči tomu, kto ich ulapí, nemôžu byť považované ani za cudzie veci hnutelné, ani za také, ktoré by boly v držbe druhého, alebo by boly odňaté z držby druhého; z tohoto plynie, že čin toho, kto také zveriny, — aké sú aj srny, — zastrelí, alebo ináč ulapí, a si ich bezprávne privlastní, nemôže byť kvalifikovaný ani za krádež dla §u 333 Trz., ani za prečin bezprávného prisvojenia (§§ 365, 367 Trz.), ani za iný zločin, alebo prečin proti majetku. Poneváč však dotýčne ulapenia slobodnožijúcich zverin z čl. XX. z roku 1883 obsahuje také pravidla, ktorá obmedzujú všeobecné pravidla občianského práva a v smysle citovaného zákona len majitel honby má právo ulapiť slobodno žijúce zveriny, preto horeuvedený čin zakládá skutkovú podstatu polovného priestupku

dla §u 26 zák. čl. XX./1883, ktorý priestupok dla §u 39 citovaného zákona len na návrh majitela honby alebo toho, kto honbu do prenájmu dal, alebo do prenájmu vzal, môže byť stihaný.

Z týchto príčin ten čin, ktorý štátné zastupitelstvo obžalobu pozdvihlo, nemôže byť kvalifikovaný za zločin krádeže dla §u 333 a §u 48 Trnov., ale má sa kvalifikovať za polovný priestupok dla §u 26 z. čl. XX./1883. Prv, než sedria riešila tú otázku, či je obžalovaný vinný z toho činu, pre ktorý obžaloba bola pozdvihnutá, sedria mala o tom rozhodnúť, či su tu zákonom stanovené podmienky stíhania činu, základ obžaloby tvoriacého, zvlášte, či bol podaný súkromý návrh, lebo dla §u 110 Trz. a §u 12 Trz. o priest. pre taký trestný čin, ktorý len na návrh urazenej stránky stíhaný byť môže, bez návrhu oprávneného trestné pokračovanie zaviesť sa nemôže.

Ponevač v tejto veci na návrh oprávnená osoba nepodala súkromý návrh, neboly tu podmienky trestného stihania činu, základ obžaloby tvoriaceho, a preto sedria v N. porušila zákon, keď obžalovaného v prečine krádeže za vinného uznala a odsúdila na väzenie v trvání jedneho mesiaca a na znášanie útrat trestného pokračovania.

Z týchto dôvodov najvyšší súd, vyhovujuc opravnému prostriedku generálneho prokurátora v smysle odst. 4. §u 442 Trpp., vyrieknul, že sedrie v N. porušila zákon a zároveň, ponevač obžalovaný bol odsúdený porušením zákona, v smysle posledného odstavca §u 442 Trpp. zrušil rozsudok sedrie, a oslobodil žalovaného z pod tarchy obžaloby zločinu krádeže a jeho následkov.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 26. ledna 1921, Kr III 301/20. *Dr. Minster.*

Poznámka zasílatele: Uherský trestní zákon nezná analogického předpisu § 174, II. f) rak. tr. z. Bylo by na čase, aby tento předpis byl zrušen. Pro neprávníka je nepochopitelno, proč má býti trestán pro zločin pytlák, který zastřelí zvěř v obvodu okresního soudu Hodonína, a proč nemá býti trestán, kdo ji zastřelí v obvodu okresního soudu Uh. Skalice, čili buď na pravém nebo na levém břehu Moravy.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY.

Autor a nakladatel. K chystanému zákonu o smlouvě nakladatelské. Napsal Dr. Jan Löwenbach. V Praze 1921. Stran 36.